

[Zoekresultaten](#) > Afsplitsing naar nieuw opgerichte vennootschap en terugwerkende kracht

Afsplitsing naar nieuw opgerichte vennootschap en terugwerkende kracht

Vraag:

Kan in een geval als geschetst in de titel terugwerkende kracht worden verleend (resultaten aangeven over een periode waarop de verkrijger nog niet bestaat)?

Antwoord:

Voor de juridische fusie en splitsing is aangesloten bij het civiele recht. Civielrechtelijk is het mogelijk om in financiële zin terug te gaan naar aanvang boekjaar ook in gevallen als deze. Als het civiel rechtelijk kan, dan kan met een beroep op het besluit in begeleide gevallen steeds terugwerkende kracht worden verkregen, tenzij zich (incidenteel) fiscaal voordeel voordoet.

Feiten Een bestaande vennootschap splitst lopende het boekjaar vermogensbestanddelen juridisch af naar een nieuw opgerichte vennootschap; De verkrijger wenst financieel terugwerkende kracht naar aanvang boekjaar van de overdragende vennootschap.

Hetgeen in onderdeel 4 van het besluit juridische afsplitsing (Besluit van 19 december 2000, nr. CPP 2000/2682M, inmiddels vervangen door Besluit van 27 januari 2015, nr. BLKB 2015/33M) is geregeld omtrent het afsplitsingstijdstip (begin van boekjaar) geldt niet slechts voor op dat tijdstip reeds bestaande verkrijgende rechtspersonen. Ook verkrijgende rechtspersonen die bij de splitsing worden opgericht vallen onder het bereik van deze regeling. Dit laatste is het geval omdat de resultaten per het begin van het boekjaar van de afsplitsende rechtspersoon kunnen worden verantwoord bij de verkrijgende rechtspersoon, ook al bestaat deze ten tijde van het afsplitsingstijdstip nog niet. Het boekjaar van de verkrijgende rechtspersoon vangt uiteraard niet eerder aan, maar door de in de plaatstreding wordt het resultaat wel fiscaal verantwoord alsof het met ingang 1-1 (begin boekjaar afsplitsende rechtspersoon) als door deze vennootschap is gemaakt. De fiscale verantwoording volgt dus de civielrechtelijke (in begeleide situaties). Met de bedrijfsfusie (art. 14) heeft deze figuur - in dit opzicht - niets te maken. De fiscale regelgever heeft er voor de juridische fusie (14b) en splitsing (14a), voor gekozen de civielrechtelijke figuur te volgen. Dit laat zich onder meer terugzien in de regeling van de zogeheten terugwerkende kracht tot het begin van het boekjaar. Hier wordt art. 334f, lid 2, onderdeel i, Boek 2 BW fiscaal gevolgd. Deze regeling is duidelijk ruimer dan bij de bedrijfsfusie, waar een dergelijke ruime terugwerking slechts in een uitzonderingsgeval is toegestaan. Bij de bedrijfsfusie ontbreekt immers een civielrechtelijke regeling als bij de juridische fusie en splitsing.

Het antwoord op de vraag mag dan niet zo duidelijk in de boeken zijn te vinden, het is wel logisch en volgt uit de civielrechtelijke regeling. Er geldt met andere woorden geen andere regeling voor nieuw opgerichte verkrijgers dan voor bestaande verkrijgers. Ter ondersteuning van het antwoord kan worden gewezen op een bepaling als art. 18a besluit fiscale eenheid 2003. Daarin is een regeling gegeven voor de vorming van een fiscale eenheid indien aan de vorige fiscale eenheid als gevolg van een splitsing een einde is gekomen. Art. 14, lid 3 BFE 2003 maakt het mogelijk om de oude fiscale eenheid met ingang van het boekjaar te laten eindigen, mits - voor het hier geschetste geval - de splitsing met terugwerkende kracht plaatsvindt (zie art. 14, lid 3, onderdeel a BFE 2003). Doordat de fiscale eenheid waarvan de dochtermaatschappij(en) dan deel uitmaakten als gevolg van de splitsing op 1 januari verbreekt, kan het een probleem zijn om een fiscale eenheid tussen de verkrijgende rechtspersoon en de overgegangene dochtermaatschappijen aan te gaan per het begin van het boekjaar (het ontvoegingstijdstip). Zonder deze regeling volledig te bespreken, is een van de voorwaarden voor vorming van een fiscale eenheid dat de verkrijgende rechtspersoon een bij de aanvang van dat boekjaar bestaand lichaam is. Zou het niet mogelijk zijn om met terugwerkende kracht af te splitsen naar een nieuw opgerichte verkrijger dan zou deze voorwaarde niet nodig zijn. Toegegeven zij dat het een a contrario redenering is.

In dit verband zij er wel geweest op de voorwaarde van art. 18a, lid 4, onderdeel b, BFE 2003) zo de situatie van een aansluitende fiscale eenheid zich voordoet. Deze voorwaarde brengt mee dat een (aansluitende) fiscale eenheid tussen de verkrijgende rechtspersoon en de dochtermaatschappijen die bij de afsplitsing zijn overgegaan, niet kan plaatsvinden per het afsplitsingstijdstip (1-1), maar pas met ingang van het oprichtingstijdstip van de verkrijgende rechtspersoon. De dochters zijn dan een bepaalde periode zelfstandig belastingplichtig. Reden is dat een fiscale eenheid met een niet bestaand lichaam niet mogelijk/ gewenst is.

Registratienummer K12-032-0013

Herzien september 2015

Publicatiedatum:

30-09-2015

Geldigheidsperiode:

Kennisgroep:

Fusies en Fiscale Eenheid

Categorie:

Juridische afsplitsing

Rubriek:

Niet van toepassing

Subrubriek:

Niet van toepassing

Gerelateerde wet- en regelgeving